

BIBLIOTEKA

E

8JH-1

N 33

SHËTIT

GJIROKASTËR

Arqile
Ndini

TEK TI
JETON
DITA
poezi

81H-1

N 33

Argjile
Ndini

AMOHU, ALBANI

TEK TI
JETON
DITA

poezi

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

AMOHU, ALBANI

Rrugët

Të gjitha rrugët
kanë një fillim:
kanë lindur me baltë.

Mijëra duar
i ripërtëritën me gurë,
i zgjeruan me kalldrëm,
i shtruan me asfalt.

Hapi im
lulëzimin u zgjon
nëpër trupin e gjatë.

Për radiorevistën e orës 20

Drin,
gurgullimë e vjetër,
rrjedhje e gjatë
në shekuj,
nëpër këmbët e maleve.
Ka kohë që trupin tënd
e shtrydhim nëpër duar
të rizbulojmë dritën.
Ka kohë që rrotull teje
malet i ngarkojmë në makina të rënda.

Lëvizin,
zhvendosen
peizazhet mbi brigje
për ta bërë rimundjen tënde
të gjallë,
të vërtetë,
rimundjen tënde që unë e incizova
në intervistën e punëtorëve
te Gryka e Melgunit,
për radiorevistën e mbrëmjes
të orës 20.

Ngjarje familjare

Motra ime
lindi një fëmijë.

Atëherë babai
pëshpëriti
se po bëhej plak.

E nëna tha:
u bëra
përsëri nënë.

Në duart e njoma
i vuri pak copëza plisi
të lagura në shi.

Toka e ëmbël
t'i lidh lule
në udhën e tij.

Vëllai
këputi fletët e hardhisë,
çeli një dritare
nëpër hapësirë.

Dhe tha:
tani qyteti
zgjeron frymëmarrjen
nga vogëlushi Ermir.

Moli Zero

Moli Zero,
si gur
të rëndoi ky emër.

Fëmijëve që lindin
prindërit tanë
i vënë një emër të blertë,
emrin e një mali që mbart krenari,
emrin e një lumi që buron jetë.

Kush të quajti
Zero?

Ti

djersë e njeriut të thjeshtë,
ashtu kockëthërrmuar
më mbajte në kurviz,
më ngrite
më lart se deti.

Nën këmbët e mia
shkumëzonin valët,
shkruanin zhurmën e tyre
të vërtetë.

Mbi trupin tënd,
me peshkatarët,
barkat e ngarkuara
i lidha si kuaj.

Shumë herë
ke qenë stacion i parë,
na zgjove ngröhtësinë e tokës.
Asnjëherë s'e njohe braktisjen
si një breg i huaj.

Moli Zero.

Rrëshqet
në fund të valëve,
si një guaskë e thyer
ky emër i vjetër.